

Nagy Tímea

OK NÉLKÜL

A hullámpalából kiválik két törött cserép,
mohalepte papagájok faragott levelű fákon,
csendből vágott fametszet fakuló nyarakból,
mint amilyen a gyerekkor.

Kiürült kelyhek odabenn.

Kinn a szárítókötélen csak aranyhaj,
a japánbirs vére az áprilisi havon
korall és bíbor.

A kamrában kerámiák televényei.

Örökké nyíló monokróm virágok,
levél és tövisek nélküli rózsák,
szirmaik mint egy gyerekarcú
idős asszony ráncai.

Ahogy senki sem járja ok nélkül
az erdőt, ok nélkül senki sem

jár egy olyan házat, ahol már nem laknak,
senki sem járhatja ok nélkül az olyan szobákat,
ahonnan elköltöztek, ahol az eltávozottak után
kietlen tereken

némán kiáltanak a tárgyak.

A széktámlán az utoljára felvett kabát.

Suhognak a fényben a feszület előtt,
táncolnak a testetlen ruhák.

ÉGEN A KERTET

Viaszforma angyalok fedezik el az arcom,
gyertyaoltót tartanak tekintetem elé.

Fázom. Nehezen érti a bőr,
amíg ujjbegyre olvad a fénycsík.

Rózséből fonja a látóhatárt,
vadszőlőt hagy felfutni rá a kertész.
A tavasz virággal hantol, a fagy
elviszi a gyerekeket, akik voltunk.
A kert végében üres a fehér szék,
tűzet néztek róla, néztem, aki a tűzet nézte,
mintha addig maradhatna,
amíg el nem engedem szememmel,
addig maradhatna, amíg őrzöm,
őrzöm az őrzőt, ébren maradva.
A Nap egy vízen úszó rózsza.
Ha láttál már vízbe dobott
virágot, tudod, miről beszélek.
Tudod, hogy a tűz úszni is tud.
Láttad már Munch sikolyát
az égen, láttad a sarjat,
mely száját és szemet növesztett,
mert elfelejtette
a kertet.

GYÁSZÉNEK

Mint a tenger,
úgy változik a fényben
a kert is.
Áldozati oltárt emelnek a
filagóriák az alkonyati tűzben.
Hó alá temetett szavak,
a papíron csak a hegygerincek látszanak,
eltemetett szavak vonulatai,
fekete betűkkel szedve.
Ünnepeljük őket, ünnepeljük,
mint a virágok utolsó születésnapjait.

A lavinát ezen az égtájon
jácint és jázmin illatából kell félni.
Lenn a völgyben
mindennap három évszak,
és ez a három évszak
három ősz.

Az első: könnytelen, mint a túl enyhe tél.
A második: lázas, mint a rozsdamarta tárgyak
a tavaszi fűben.
A harmadik: térül-fordul a nyári konyha
és a kert között,
egyre kevesebb terítéket hagyva maga után
az asztalon.

